

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีปกครองของพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีปกครองซึ่งมีวิธีการดำเนินคดีที่แตกต่างไปจากการดำเนินคดีแพ่ง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีปกครองมีประสิทธิภาพ จึงสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีปกครองของพนักงานอัยการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ชื่อระเบียบ

ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีปกครองของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ”

ข้อ ๒ วันใช้บังคับ

ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บทนิยาม

ในระเบียบนี้

“คดีปกครอง” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งของศาลปกครอง

“การดำเนินคดีปกครอง” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ ในคดีปกครองตามอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีปกครอง

“คดีที่มีทุนทรัพย์” หมายความว่า คดีที่มีคำขอให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สิน และให้หมายความรวมถึงคดีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน หรือคดีเกี่ยวกับการบังคับตามคำชี้ขาดหรือการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง หรือคดีที่มีคำสั่งอื่นที่มีผลกระทบต่อโครงการตามสัญญาทางปกครอง หรือคำสั่งทางปกครองอื่นๆ อันอาจคำนวณราคาเป็นเงินได้

“คดีสำคัญ” หมายความว่า คดีที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง คดีที่อาจมีผลกระทบต่อรัฐหรือความรู้สึกของประชาชนอย่างกว้างขวาง หรือคดีที่มีการเสนอข่าวตามสื่อมวลชนและอยู่ในความสนใจของประชาชนในวงกว้าง

“พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า พนักงานอัยการคนหนึ่งหรือหลายคน หรือคณะทำงาน ผู้ได้รับการส่งจ่ายสำนวนให้ดำเนินคดีปกครองตามที่ได้รับมอบหมาย

“อัยการพิเศษฝ่าย” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายผู้รับผิดชอบในการดำเนินคดีปกครอง

“รองอธิบดีอัยการ” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการผู้รับผิดชอบในการดำเนินคดีปกครอง

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการผู้รับผิดชอบในการดำเนินคดีปกครอง

“สำนักงานคดี” หมายความว่า สำนักงานอัยการที่มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีปกครอง

ข้อ ๔ ผู้ตีความและวินิจฉัยปัญหา

อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ผู้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีการ

อัยการสูงสุดมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตาม ระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

บททั่วไป

ข้อ ๖ หลักการดำเนินคดีปกครอง

พนักงานอัยการมีอิสระในการดำเนินคดีเพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะและของรัฐ ภายในขอบเขต อำนาจหน้าที่ในทางอรรถคดีของพนักงานอัยการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด

การมอบหมายให้ดำเนินคดีปกครอง การควบคุม และการตรวจสอบพิจารณา รวมทั้งการดำเนินคดีเอง การมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดคนหนึ่งดำเนินคดีแทน การมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดคนหนึ่ง ร่วมดำเนินคดี หรือการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อร่วมดำเนินคดีเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา

การส่งจ่ายสำนวน ให้คำนึงถึงลำดับอาวุโส ความเชี่ยวชาญ และความเหมาะสมของพนักงานอัยการ ที่จะรับผิดชอบสำนวนคดีนั้น รวมทั้งปริมาณคดีที่พนักงานอัยการผู้นั้นต้องรับผิดชอบ

การเรียกคืนสำนวนหรือการโอนสำนวนจะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า เป็นกรณีที่จะเสีย ความเป็นอิสระในการพิจารณาสิ่งคดีและการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยสุจริต รวดเร็ว เทียบธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง ให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจเรียกคืนสำนวนหรือโอนสำนวนโดย เปลี่ยนตัวพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน แล้วให้รายงานผู้บังคับบัญชาถัดขึ้นไปหนึ่งชั้นทราบ

ผู้บังคับบัญชาอาจกำหนดการแบ่งภาระหน้าที่และมอบหมายให้พนักงานอัยการในบังคับบัญชา คนใดคนหนึ่งปฏิบัติงาน หรือช่วยกลั่นกรองงานเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้

ข้อ ๗ การรายงานคดีสำคัญ

คดีสำคัญ หรือคดีที่มีทุนทรัพย์สูงตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปและอธิบดีอัยการเห็นควรรายงานเป็นคดีสำคัญ หรือคดีที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือปฏิบัติเป็นคดีสำคัญ เมื่อได้รับเรื่องไว้แล้วให้รายงานตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุด

ข้อ ๘ การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ

อธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานราชการภายในตามประกาศคณะกรรมการอัยการหรือตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด และมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนจัดองค์กร บริหารงานบุคคล อำนาจการ ประสานการปฏิบัติราชการ ควบคุมตรวจสอบ ประเมินผล และการรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด

รองอธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชารองจากอธิบดีอัยการ รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานราชการภายในตามประกาศคณะกรรมการอัยการหรือตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด หรือที่อธิบดีอัยการมอบหมาย และมีอำนาจหน้าที่อำนาจการ ประสานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด หรืออธิบดีอัยการ

อัยการพิเศษฝ่ายเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานราชการภายในตามประกาศคณะกรรมการอัยการหรือตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด และมีอำนาจหน้าที่อำนาจการ ประสานการปฏิบัติราชการ ควบคุมตรวจสอบการดำเนินคดีให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการอัยการและสำนักงานอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการ

ข้อ ๙ สารบบและงานธุรการ

สารบบและงานธุรการคดีปกครอง ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๑๐ การอุดช่องว่างของระเบียบและการหารือ

ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กล่าวถึงไว้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่จะต้องปรับปรุงปฏิบัติให้ทันกำหนดระยะเวลา มิฉะนั้นจะเสียหายแก่ราชการ ให้พนักงานอัยการใช้ดุลพินิจพิจารณาปฏิบัติไปตามที่เห็นสมควรโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

กรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดข้องอันเกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หารือผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น หรือหารือไปยังอัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

หมวด ๑
การดำเนินคดีปกครอง

ส่วนที่ ๑
การรับสำนวนและการลงสารบบคดีปกครอง

ข้อ ๑๑ การรับเรื่อง

เมื่อได้รับเรื่องขอให้ดำเนินคดีแล้ว ให้ลงรับในสารบบคดีปกครองในวันที่ได้รับเป็นสำนวนและให้ส่งจ่ายสำนวนโดยเร็ว เว้นแต่อธิบดีอัยการเห็นว่าเรื่องที่ส่งมาให้ดำเนินคดีนั้นได้ส่งมาในระยะกระชั้นชิดที่จะครบกำหนดระยะเวลาดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือมิได้จัดส่งเอกสารสำคัญหรือสรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญอันเพียงพอที่จะสามารถดำเนินคดีต่อไปได้มาพร้อมกับเรื่อง อธิบดีอัยการอาจสั่งไม่รับหรือคืนเรื่องก็ได้ แล้วให้แจ้งตัวความทราบโดยเร็ว ในการนี้อาจมอบหมายให้พนักงานอัยการช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแก่ตัวความก็ได้

ข้อ ๑๒ การรับเรื่องที่เป็นข้อหาหรือ

งานตอบข้อหาหรือ ให้รับเป็นสำนวนและจัดทำสารบบแยกไว้ต่างหาก

ข้อ ๑๓ การส่งจ่ายสำนวน

ให้อธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการที่ได้รับมอบหมายพิจารณามอบหมายสำนวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่าย หรือกรณี que se vea เป็นการสมควรจะส่งจ่ายสำนวนให้แก่ตนเอง หรือพนักงานอัยการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ในสำนักงานคดีเป็นพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนก็ได้

เมื่อสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายได้รับสำนวนแล้ว อัยการพิเศษฝ่ายจะส่งจ่ายสำนวนให้แก่ตนเองหรือพนักงานอัยการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนก็ได้

กรณีส่งจ่ายพนักงานอัยการหลายคนเป็นเจ้าของสำนวน หรือมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน ให้ระบุด้วยว่าผู้ใดเป็นเจ้าของสำนวนผู้รับผิดชอบ

ผู้ส่งจ่ายสำนวนต้องลงชื่อผู้ส่งจ่ายพร้อมวันเดือนปีที่ส่งจ่าย

หากมีการเปลี่ยนตัวพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนผู้รับผิดชอบ ให้บันทึกชื่อผู้รับโอนสำนวนไว้ในสารบบและบัญชีจ่ายสำนวนด้วย

ข้อ ๑๔ การบันทึกความเห็นและคำสั่ง

ให้พนักงานอัยการทำความเห็นและคำสั่งไว้ในแบบ (อ.ก. ๔) โดยให้ลงชื่อและตำแหน่งของผู้ทำความเห็นและผู้สั่ง พร้อมวันเดือนปีที่ทำความเห็นหรือคำสั่งไว้ด้วย

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาสิ่งคดีในชั้นพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๕ การตรวจพิจารณาสำนวน

ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนตรวจพิจารณาข้อเท็จจริงตลอดจนเอกสารหลักฐานที่ตัวความจัดส่งมาพร้อมกับสำนวนในประเด็นแห่งคดีที่สำคัญ เช่น เขตอำนาจศาล อายุความ ระยะเวลาการฟ้องคดี ปกครอง การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับใด เงื่อนไขการฟ้องคดี ความประสงค์ของตัวความ ข้ออ้าง ข้อโต้แย้ง พยานหลักฐาน ประเด็นปัญหาข้อเท็จจริง ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายสรุปข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่รับรองความถูกต้อง และอื่นๆ ที่จำเป็นในการวินิจฉัยและดำเนินคดี

หากพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ส่งมายังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัยและดำเนินคดีได้ ให้พิจารณาสั่งให้รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมโดยกำหนดประเด็นที่ต้องการให้ชัดเจนแล้วแจ้งให้ตัวความดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด โดยให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อพิจารณาสั่งหรือเพื่อทราบ

กรณีตัวความไม่ดำเนินการหรือไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในกำหนดเวลา ให้เสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อแจ้งเตือนให้ตัวความดำเนินการภายในเวลาอันสมควร หากตัวความไม่ดำเนินการหรือไม่แจ้งเหตุขัดข้องอีกให้ส่งเรื่องคืนโดยแจ้งกำหนดอายุความ หรือระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง หรือระยะเวลาในการดำเนินคดีไปด้วย

หากคดีมีพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงพอวินิจฉัยได้ ให้วินิจฉัยว่าควรรับดำเนินคดี หรือไม่ควรรับดำเนินคดี

ข้อ ๑๖ พยานบุคคล

ในกรณีที่ตัวความจัดทำสรุปข้อเท็จจริงหรือบันทึกคำพยานไว้แต่ยังไม่ชัดเจน พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจเรียกผู้จัดทำสรุปข้อเท็จจริงมาซักถาม อธิบาย หรือนำพยานที่เกี่ยวข้องมาซักถามเพิ่มเติมก็ได้ และให้บันทึกคำพยานที่เกี่ยวข้องไว้ในแบบ (อ.ก. ๒๒)

เมื่อมีเหตุสมควรพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจแจ้งให้ตัวความนำบุคคลอื่นที่เชื่อว่าถ้อยคำของบุคคลนั้นจะเป็นประโยชน์แก่คดีมาซักถามแล้วบันทึกไว้

ข้อ ๑๗ พยานเอกสารและพยานวัตถุ

การจัดทำสรุปข้อเท็จจริง รวบรวมพยานเอกสาร พยานวัตถุ และจัดทำบัญชีพยานหลักฐาน เป็นหน้าที่ของตัวความเป็นผู้ดำเนินการ

สรุปข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานนั้น ตัวความจะส่งต้นฉบับ หรือสำเนาที่รับรองความถูกต้องแล้วก็ได้ เว้นแต่เอกสารนั้นจำเป็นต้องส่งต้นฉบับต่อศาลก็ให้ตัวความส่งต้นฉบับ และหากเอกสารใดที่เป็นตราสาร

ซึ่งจะต้องปิดอาคารแสดมภ์ตามประมวลรัษฎากร ให้แจ้งตัวความดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามประมวลรัษฎากรด้วย

ในกรณีที่ตัวความส่งสำเนาเอกสาร พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจขอคืนฉบับก็ได้

หากมีเอกสารหรือพยานวัตถุจำนวนมาก พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจยังไม่รับเอกสารหรือพยานวัตถุทั้งหมดไว้จนกว่าตัวความจะได้ร่วมกับพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนตรวจสอบคัดเลือกเฉพาะเอกสารหรือพยานวัตถุที่จำเป็นในการวินิจฉัยและดำเนินคดีไว้แล้ว ในกรณีนี้ให้แจ้งตัวความจัดทำบัญชีเอกสารหรือพยานวัตถุไว้

ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรวบรวมบัญชีเอกสารหรือพยานวัตถุและสำเนาเอกสารหรือภาพถ่ายพยานวัตถุไว้ในสำนวน ส่วนต้นฉบับเอกสารหรือพยานวัตถุให้แยกเก็บหรือให้ตัวความเก็บรักษาไว้

เอกสารหรือพยานวัตถุที่ต้องส่งศาล ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนจัดทำสำเนาเอกสารหรือภาพถ่ายพยานวัตถุรวมไว้ในสำนวนหนึ่งชุด

การเบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี ให้จัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายและให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนลงลายมือชื่อรับรองบัญชีค่าใช้จ่ายไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๘ การมอบหมายให้นิติกรหรือเจ้าพนักงานคดีช่วยดำเนินการ

พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจมอบหมายให้นิติกรหรือเจ้าพนักงานคดีช่วยดำเนินการได้ตามขอบเขตและวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๑๙ การสั่งคดี

ให้พนักงานอัยการดังต่อไปนี้เป็นผู้พิจารณาสั่งคดี

(๑) อธิบดีอัยการ เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและตรวจร่างคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์เกินกว่ายี่สิบล้านบาทขึ้นไป คดีสำคัญ หรือคดีที่มีการแต่งตั้งคณะทำงานโดยอธิบดีอัยการ

(๒) รองอธิบดีอัยการ เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและตรวจร่างคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์เกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินยี่สิบล้านบาท แล้วเสนออธิบดีอัยการเพื่อทราบ

(๓) อัยการพิเศษฝ่าย เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและตรวจร่างคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสิบล้านบาท แล้วเสนอรองอธิบดีอัยการเพื่อทราบ

(๔) อัยการชั้น ๖ เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและทำคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินเจ็ดล้านบาท แล้วเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบ

(๕) อัยการชั้น ๕ เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและทำคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าล้านบาท แล้วเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบ

(๖) อัยการชั้น ๔ เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและทำคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสองล้านบาท แล้วเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบ

(๗) อัยการตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป เป็นผู้พิจารณาสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ที่ไม่ใช่คดีสำคัญ แล้วเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบ

การส่งคดีของอัยการอาวุโส ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น
 การเสนอถึงผู้พิจารณาส่งคดีเพื่อพิจารณา ให้เสนอตามลำดับชั้นของผู้บังคับบัญชาถึงผู้พิจารณาส่งคดี
 การเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๒๘
 สำนวนคดีที่แตกต่างที่ต้องดำเนินการว่าต่างฟ้องแย้งไปในคราวเดียวกัน ให้การส่งคดีทั้งสองเรื่อง
 ดังกล่าวเป็นของผู้พิจารณาส่งคดีในเรื่องที่มีจำนวนทุนทรัพย์สูงกว่า
 สำนวนคดีที่อัยการสูงสุดแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะเรื่อง ให้หัวหน้าคณะทำงานเป็นผู้พิจารณาส่ง
 แล้วเสนออัยการสูงสุดเพื่อทราบ แล้วนำลงสารบบคดีของสำนักงานคดีที่รับเรื่อง

ข้อ ๒๐ การส่งบางประการของอธิบดีอัยการ

ให้อธิบดีอัยการเป็นผู้พิจารณาส่งในกรณี ดังนี้

- (๑) การไม่รับดำเนินคดี การแจ้งฐานะคดี หรือการสั่งยุติการดำเนินคดี
- (๒) การส่งเรื่องคืนตัวความ
- (๓) การถอนฟ้อง
- (๔) การสั่งให้ส่งเรื่องหรือสำนวนที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานอัยการอื่นพิจารณา
- (๕) การโต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาล
- (๖) การพิจารณาคดีที่ร้องขอความเป็นธรรม

ข้อ ๒๑ การเสนอความเห็นและคำสั่งตามลำดับชั้นถึงผู้พิจารณาส่งคดี

ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจเสนอถึงผู้พิจารณาส่งคดี ในกรณีมีความเห็นควรรับ
 ว่าต่างหรือแตกต่าง ให้ร่างคำฟ้องหรือร่างคำให้การเสนอไปด้วย

ความเห็นของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนตามวรรคหนึ่งจะต้องอ้างข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
 และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ละเอียดเพียงพอที่จะมีความเห็นและคำสั่งได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นไม่ควรรับว่าต่างหรือแตกต่าง หากผู้พิจารณาส่งคดี
 มีคำสั่งให้รับว่าต่างหรือแตกต่าง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเป็นผู้ร่างคำฟ้องหรือคำให้การเสนอ
 เพื่อพิจารณา

การจัดทำคำคัดค้านคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจ
 ต่อจากความเห็นเดิมเสนอถึงผู้พิจารณาส่งคดีพร้อมเสนอร่างคำคัดค้านคำให้การหรือคำให้การเพิ่มเติมไปด้วย

ข้อ ๒๒ การส่งเรื่องหรือสำนวนที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานอัยการอื่นพิจารณา

การส่งเรื่องหรือสำนวนที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานอัยการอื่นพิจารณาดำเนินการ ให้อธิบดีอัยการ
 พิจารณาส่ง แล้วแจ้งให้ตัวความทราบ

หากมีปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาดำเนินการ ให้เสนออัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด

ข้อ ๒๓ การโต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาล

กรณีแตกต่าง หากจำเป็นต้องวินิจฉัยเรื่องเขตอำนาจศาล ไม่ว่าจะโดยความเห็นของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนหรือผู้พิจารณาสั่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอความเห็นพร้อมร่างคำให้การและร่างคำร้องตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่งเรื่องเขตอำนาจศาลดังกล่าวก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกของศาลปกครอง

ในกรณีที่ยื่นคำให้การไปแล้วและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล แต่ก่อนที่จะถึงวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก หากพบว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจพิจารณาของศาลอื่น ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจเสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง กรณีที่อธิบดีอัยการมีคำสั่งให้ยื่นคำร้องโต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาล ให้ยื่นก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก

ข้อ ๒๔ การพิจารณาคดีที่ร้องขอความเป็นธรรม

ในคดีที่มีการร้องขอความเป็นธรรม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจในแบบ (อ.ก. ๔) เสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๒๕ การตอบข้อหารือ

การตอบข้อหารือเกี่ยวกับคดีปกครองที่ขอให้ว่าต่างหรือแตกต่าง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจเสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๒๖ การแจ้งฐานะคดีและการไม่รับดำเนินคดี

คดีว่าต่างหรือแตกต่างให้หน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพิจารณาเห็นว่าตัวความอยู่ในฐานะเสียเปรียบไม่สามารถชนะคดีได้ หรือการดำเนินคดีไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่ควรถือว่าตัวความจะดำเนินคดีในเรื่องนั้น เช่น คดีขาดพยานหลักฐานอันเป็นสาระสำคัญ หรือกรณีที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอความเห็นควรแจ้งฐานะคดีตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่ควรรับดำเนินคดีทั้งเรื่องหรือบางประเด็น หากอธิบดีอัยการเห็นพ้องด้วยให้แจ้งฐานะคดีดังกล่าวไปให้ตัวความพิจารณา

ถ้าตัวความเห็นพ้องด้วย ให้ยุติการดำเนินคดีในเรื่องหรือประเด็นนั้น

หากตัวความมีความเห็นขัดหรือแย้งกับความเห็นของพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนนำความเห็นของตัวความมาประกอบการพิจารณาสั่งคดี ถ้าอธิบดีอัยการไม่เห็นด้วยกับตัวความ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีตัวความเป็นรัฐบาล หน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาค ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นไปยังสำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาเสนออัยการสูงสุด

(ก) ถ้าอัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดให้ดำเนินคดีต่อไปตามความเห็นของตัวความ ให้พนักงานอัยการดำเนินการไปตามนั้น แต่หากอัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดเห็นพ้องกับความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรยุติการดำเนินคดีในเรื่องหรือประเด็นนั้น ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวินิจฉัยชี้ขาด

(ข) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้ขาดให้ดำเนินคดีต่อไป ให้สำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาตตุลาการส่งเรื่องให้สำนักงานคดีเดิมหรือสำนักงานคดีที่มีเขตอำนาจดำเนินการตามนั้น กรณีคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้ขาดให้ยุติเรื่องและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบแล้ว ให้ส่งเรื่องคืนสำนักงานคดีเดิมเพื่อส่งเรื่องคืนตัวความ

(๒) กรณีตัวความเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชนหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้กล่าวใน (๑) หรือนิติบุคคลซึ่งมิใช่หน่วยงานของรัฐแต่ได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นคู่กรณีให้อธิบดีอัยการใช้ดุลพินิจสั่งไม่รับว่าต่างหรือแก้ต่างได้ เว้นแต่คดีที่มีทุนทรัพย์ตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปให้อธิบดีอัยการส่งสำนวนพร้อมความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

(๓) กรณีหน่วยงานทางปกครองขอให้แก้ต่างคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามหน้าที่ ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแจ้งฐานะคดีกรณีว่าต่างให้ตัวความพิจารณา หากพนักงานอัยการเห็นว่าคดีจะพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือคดีจะขาดอายุความ ให้รับแจ้งตัวความให้ส่งเงินค่าค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีโดยเร็ว และให้ดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความหรือระยะเวลาฟ้องคดีโดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาการแจ้งฐานะคดีของตัวความ

การดำเนินการตามวรรคสาม ให้นำมาใช้กับการแก้ต่างโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ การลงนามในหนังสือ

การลงนามในหนังสือเกี่ยวกับคดีถึงหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลภายนอก ให้อัยการพิเศษฝ่ายเป็นผู้ลงนาม เว้นแต่หนังสือแจ้งไม่รับดำเนินคดี หนังสือแจ้งฐานะคดี หนังสือแจ้งยุติการดำเนินคดี หรือหนังสือส่งเรื่องคืนตามข้อ ๒๐ (๑) และ (๒) หนังสือแจ้งผลคดีตามข้อ ๔๗ และหนังสือส่งเงินค่าธรรมเนียมคืนตัวความ ให้เสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาลงนาม

ข้อ ๒๘ การเสนอเพื่อทราบ

ในกรณีมีคำสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างและต้องเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบก่อนยื่นคำฟ้องหรือคำให้การ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ตรวจแล้วมีความเห็นและคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำฟ้องหรือคำให้การ เช่น คดีจะพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือขาดอายุความ หรือเหตุอื่นที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่คดี ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำฟ้องหรือคำให้การโดยเร็ว

ข้อ ๒๙ การรายงานเหตุสำนวนค้าง

สำนวนใดหากยังค้างอยู่โดยดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จเพราะเหตุยังมีไต่ถามคำฟ้องหรือคำให้การ ต่อศาลหรือยังมีไต่ถามเรื่องคืนหรือตอบข้อหาหรือแก้ตัวความภายในสามเดือนนับแต่วันรับสำนวน ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรายงานชี้แจงเหตุขัดข้องต่ออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อให้เสนอบัญชีสำนวนค้าง ประจำเดือนตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ และให้ผู้รับรายงานพิจารณาดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาทางเร่งรัด หรือกำหนดแนวทางแก้ไขตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดทราบ ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ให้บันทึกในรายงานบัญชีสำนวนค้างให้ปรากฏชัดด้วยว่าคดีจะพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดี หรือขาดอายุความเมื่อใด

ข้อ ๓๐ การรายงานผลการปฏิบัติงาน

เมื่อพนักงานอัยการได้พิจารณาเรื่องหรือสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างสำนวนคดีใด ให้อัยการพิเศษฝ่าย รายงานเรื่องดังกล่าวถึงอธิบดีอัยการทราบเป็นรายเดือนภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่สำนักงานคดีหรือสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๓๑ การเดินทางไปดำเนินคดีนอกเขตท้องที่

การดำเนินคดีที่ต้องเดินทางไปราชการชั่วคราว ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายอัยการ

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาดำเนินคดีชั้นศาล

ข้อ ๓๒ การจัดทำคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติม

การจัดทำคำฟ้องหรือคำให้การคดีปกครอง พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนต้องบรรยายข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย พร้อมด้วยเหตุผลและพยานหลักฐานประกอบคำฟ้องหรือคำให้การโดยชัดแจ้ง

ในกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นส่งสำเนาคำให้การของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมาให้พนักงานอัยการ ทำคำคัดค้านคำให้การ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลภายในระยะเวลา ที่ศาลกำหนด หากไม่มีเหตุที่จะยื่นคำคัดค้านคำให้การดังกล่าว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนยื่นคำแถลง เป็นหนังสือภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลกำหนด

การจัดทำคำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติม เมื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเห็นสมควร จะส่งสำเนาคำให้การ หรือสำเนาคำคัดค้านคำให้การ ไปให้ตัวความเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วให้ตัวความจัดทำคำชี้แจงเรื่องดังกล่าวส่งให้พนักงานอัยการ เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

การจัดทำคำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมตามวรรคสาม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นต่อจากความเห็นเดิมเสนออัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบหรือเพื่อพิจารณาสั่ง พร้อมเสนอร่างคำคัดค้านคำให้การหรือคำให้การเพิ่มเติมไปด้วย เว้นแต่คดีสำคัญ ให้เสนอผู้พิจารณาสั่งคดีตามข้อ ๑๙

ข้อ ๓๓ การดำเนินการตามคำสั่งศาลและการแจ้งคำสั่งศาล

คำสั่งศาลให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนอกเหนือจากการจัดทำคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การหรือคำให้การเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนดำเนินการตามคำสั่งศาล

คำสั่งศาลที่สั่งให้ตัวความชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความทราบเพื่อให้แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเหตุผลให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพิจารณา หากพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ตัวความแจ้งมานั้นขัดหรือแย้งกับข้อเท็จจริงที่ยื่นต่อศาลไว้แล้ว ให้เสนอผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา

คำสั่งศาลที่แจ้งให้ตัวความทราบ หากพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ศาลได้แจ้งให้ตัวความทราบนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องซึ่งจำเป็นจะต้องมีการโต้แย้ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความ และเมื่อได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากตัวความแล้วให้พนักงานอัยการพิจารณาตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งคดี

ข้อ ๓๔ การยื่นและการคัดค้านคำคู่ความ

ให้สำนักงานคดีจัดให้มีเจ้าหน้าที่ในการนำคำคู่ความและเอกสารอื่นไปยื่นต่อศาล รวมทั้งฟังคำสั่งหรือคำพิพากษา คัดค้านคำพิพากษา บันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารอื่นจากศาล

ข้อ ๓๕ การติดต่อพยานบุคคลไปให้ถ้อยคำต่อศาล

กรณีศาลมีหมายเรียกไต่สวนพยานบุคคล ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนดำเนินการให้ตัวความนำพยานไปให้ถ้อยคำต่อศาล

ข้อ ๓๖ การปฏิบัติกรณีศาลแสวงหาข้อเท็จจริงนอกศาล

กรณีที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนได้รับแจ้งจากศาลเกี่ยวกับการออกไปตรวจสอบสถานที่บุคคล หรือสิ่งอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาคดีของศาลนอกศาล ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนหรือนิติกรหรือเจ้าพนักงานคดีร่วมดำเนินการดังกล่าวด้วย

กรณีที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนได้รับแจ้งจากศาลว่าศาลได้แต่งตั้งศาลปกครองชั้นต้นอื่นช่วยแสวงหาข้อเท็จจริงในประเด็นใด หากเห็นสมควรพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนอาจตามประเด็นไปดำเนินการด้วยตนเองหรืออาจมอบหมายให้พนักงานอัยการในสำนักงานคดีอื่นดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ทำหนังสือมอบอำนาจช่วงส่งไปให้พนักงานอัยการในสำนักงานคดีนั้นด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนจะดำเนินการประสานงานกับตัวความเพื่ออำนวยความสะดวกดังกล่าวด้วยก็ได้

ข้อ ๓๗ การดำเนินการเมื่อได้รับหมายแจ้งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

เมื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนได้รับหมายแจ้งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงจากศาล ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ส่งศาลไปแล้วว่ายังมีข้อเท็จจริงใดที่ยังไม่ครบถ้วน พร้อมกับรับส่งหมายดังกล่าวให้ตัวความทราบเพื่อให้ตรวจสอบว่ามีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่จะแจ้งหรือส่งศาลเพิ่มเติมอีกหรือไม่ แล้วให้ตัวความแจ้งผลให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทราบก่อนวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนดำเนินการแจ้งข้อเท็จจริงที่ยังไม่ครบถ้วนต่อศาลก่อนวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๓๘ การดำเนินการเมื่อได้รับหมายแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก

เมื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนได้รับหมายแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกและสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความพร้อมส่งสำเนาเพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย แล้วแจ้งต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำแถลงหักล้างข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนที่ไม่ถูกต้อง (ถ้ามี) ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลง ให้ยื่นพยานหลักฐานต่อศาลก่อนกำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกหรืออาจไปแถลงด้วยวาจาและยื่นพยานหลักฐานต่อศาลในวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกก็ได้

ข้อ ๓๙ การปฏิบัติในวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกของศาล

ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนไปศาลในวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก เว้นแต่เป็นการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มีการยื่นอุทธรณ์มาจากศาลปกครองในภูมิภาค

ในกรณีที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนไม่อาจไปศาลตามวรรคหนึ่งได้ หรือพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีดังกล่าวไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนออัยการพิเศษฝ่ายในรายงานตามแบบ (อ.ก. ๑๓) เพื่อทราบก่อนวันนัด และให้มอบหมายนิติกรไปดำเนินการแทนโดยให้คัดรายงานกระบวนพิจารณาและบันทึกไว้ในรายงานตามแบบ (อ.ก. ๑๓) ติดสำนวนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๐ การแจ้งกำหนดนัดวันฟังคำสั่งหรือคำพิพากษา

เมื่อศาลกำหนดนัดฟังคำสั่งหรือคำพิพากษาแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งวันนัดดังกล่าวให้ตัวความทราบเพื่อไปฟังคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลด้วย

ส่วนที่ ๔
การดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา
คำสั่งระหว่างพิจารณา และคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของคู่กรณีอีกฝ่าย

ข้อ ๔๑ การไต่สวนคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง

เมื่อศาลนัดไต่สวนคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี เหตุผลที่หากให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และหากศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นจะเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือการบริการสาธารณะอย่างไร

เมื่อได้รับคำชี้แจงจากตัวความตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนร่างคำร้องคัดค้านคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง โดยให้พิจารณาประเด็นโต้แย้ง เช่น คำฟ้องไม่มีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอ หรือไม่มีเหตุผลหรือสาระอันควรได้รับการพิจารณา หรือเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่สมควรมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง หรือเป็นกรณีที่ศาลจะสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนั้นไว้พิจารณา ตลอดจนผลกระทบต่อบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องจากคำสั่งศาล เสนอผู้พิจารณาสิ่งคดีเพื่อพิจารณา

ในกรณีที่ศาลนัดไต่สวนคำขอตามวรรคหนึ่งโดยฉุกเฉินและไม่อาจดำเนินการได้ตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนประสานตัวความเพื่อเตรียมการคัดค้านก่อนไปศาลตามแนวทางในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วรายงานผู้พิจารณาสิ่งคดีเพื่อพิจารณา

ข้อ ๔๒ การไต่สวนคำร้องขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือขอคุ้มครองประโยชน์
ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษา

เมื่อศาลนัดไต่สวนคำร้องขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือขอคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาเกี่ยวกับคำร้องขอของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตัวความตามกฎหมายเกี่ยวกับมูลเหตุที่ฟ้องคดี ความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และปัญหาอุปสรรคของการบริหารงานของรัฐหรือการบริการสาธารณะของตัวความในกรณีที่ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา

เมื่อได้รับคำชี้แจงจากตัวความตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนร่างคำคัดค้านตามข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ตัวความชี้แจง รวมทั้งประเด็นโต้แย้ง เช่น คำฟ้องไม่มีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอ หรือไม่มีเหตุผลหรือสาระอันควรได้รับการพิจารณา หรือเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่มีเหตุสมควรต้องบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือไม่จำเป็นต้องคุ้มครองประโยชน์ในระหว่าง

การพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษา หรือเป็นกรณีที่ศาลจะสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนั้นไว้พิจารณาตลอดจนผลกระทบต่อบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องจากคำสั่งของศาล เสนอผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา

ในกรณีที่ศาลนัดไต่สวนคำขอตามวรรคหนึ่งโดยฉุกเฉินและไม่อาจทำคำคัดค้านได้ตามความในวรรคสอง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนประสานตัวความเพื่อเตรียมการคัดค้านก่อนไปศาลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง แล้วรายงานผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา

ข้อ ๔๓ การยื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือขอคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษา

เมื่อตัวความประสงค์ให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือสั่งคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษา ให้ปฏิบัติตามความในลักษณะ ๑ ภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้นำความในข้อ ๔๒ วรรคหนึ่งและวรรคสองของระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๔ คำสั่งระหว่างพิจารณาที่อุทธรณ์ไม่ได้ทันที

คำสั่งระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นที่ต้องห้ามอุทธรณ์ระหว่างการพิจารณาและกฎหมายไม่ได้กำหนดให้เป็นที่สุด อีกทั้งไม่ทำให้คดีเสร็จเด็ดขาดจากศาล หากพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวควรโต้แย้งเพื่อให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ให้บันทึกประเด็นที่จะโต้แย้งในรายงานตามแบบ (อ.ก. ๑๓) ไว้ในสำนวน

เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยอาศัยคำสั่งระหว่างพิจารณาคดีที่ได้โต้แย้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจและคำสั่งในแบบ (อ.ก. ๑๔) เสนอประเด็นโต้แย้งคำสั่งระหว่างพิจารณาดังกล่าวพร้อมกับความเห็นและคำสั่งในการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเสนอผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาดังกล่าวพร้อมกับอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุดภายในระยะเวลาอุทธรณ์ตามกฎหมาย

ข้อ ๔๕ คำสั่งที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ได้ทันที

คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา คำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความโดยไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดคดี คำสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล และคำสั่งระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ในระหว่างการพิจารณาและกฎหมายไม่ได้กำหนดให้เป็นที่สุด ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจและคำสั่งในแบบ (อ.ก. ๑๔) เสนอผู้พิจารณาสั่งคดีพร้อมร่างหนังสือแจ้งตัวความเพื่อให้อธิบดีอัยการพิจารณาลงนาม

การอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่ง หรือคำสั่งให้บรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือคำสั่งคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีหนังสือแจ้งตัวความว่า หากประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ให้แจ้งความประสงค์ในการอุทธรณ์พร้อมเหตุผลที่ขอให้อุทธรณ์ก่อนครบอุทธรณ์ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการ

และเมื่อตัวความแข็งแรงความประสงค์ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอความเห็นพร้อมร่างอุทธรณ์เสนอผู้พิจารณาสิ่งคดีเพื่อพิจารณา

ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ให้เสนอร่างคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมทั้งร่างอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคสองด้วย

ข้อ ๔๖ การไต่สวนคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของคู่กรณี

เมื่อศาลนัดไต่สวนคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของคู่กรณีอีกฝ่ายภายหลังจากที่ได้รับมอบอำนาจดำเนินคดีแทนตัวความ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนแจ้งตัวความให้ตรวจสอบและชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสถานะของผู้ร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล และเหตุผลประกอบการทำคำคัดค้านเพื่อยื่นต่อศาล

เมื่อได้รับคำชี้แจงจากตัวความตามวรรคหนึ่ง หากเห็นว่ามิเหตุที่จะทำคำคัดค้าน ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำคำคัดค้านยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด แล้วรายงานอัยการพิเศษฝ่ายเพื่อทราบ

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับการไต่สวนคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองสูงสุดโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การดำเนินการหลังศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี หรือมีคำสั่งอื่นที่ทำให้คดีเสร็จเด็ดขาด

ข้อ ๔๗ การแจ้งผลคดีและเสนอความเห็นชั้นอุทธรณ์

เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนติดตามและขอคัดสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งเพื่อประกอบสำนวนไว้ทุกเรื่อง และให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นว่าจะอุทธรณ์หรือไม่ลงในแบบ (อ.ก. ๑๔) ถึงผู้พิจารณาสิ่งคดี แล้วให้แจ้งผลคดีพร้อมส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ตัวความทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้อ่าน โดยให้แจ้งวันครบกำหนดอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งให้ตัวความทราบและพิจารณา ถ้าตัวความมีความประสงค์ประการใดให้แจ้งพนักงานอัยการทราบ หากตัวความประสงค์จะอุทธรณ์ ให้แจ้งเหตุผลที่ขอให้อุทธรณ์พร้อมส่งค่าธรรมเนียมศาล (ถ้ามี) ภายในระยะเวลาที่กำหนดด้วย

คดีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ตัวความชนะคดี เมื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีไม่มีประเด็นที่จะอุทธรณ์ต่อไป ให้เสนอความเห็นควรไม่อุทธรณ์ถึงผู้พิจารณาสิ่งคดีเพื่อมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ แล้วแจ้งผลคดีให้ตัวความทราบ

คดีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ตัวความชนะคดีไม่เต็มตามฟ้องหรือแพคดีให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอความเห็นถึงผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา แล้วให้แจ้งผลคดีพร้อมเหตุผลไปให้ตัวความพิจารณาว่าจะอุทธรณ์หรือไม่ โดยให้นำหนังสือกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ เมื่อได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากตัวความแล้ว ให้เสนอความเห็นถึงผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อมีคำสั่ง กรณีตัวความขอให้อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอร่างอุทธรณ์ไปด้วย การดำเนินการตามข้อนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ และให้นำความในข้อ ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ การแก้อุทธรณ์

กรณีที่มีคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาอุทธรณ์ให้ตัวความทราบและแจ้งว่าหากตัวความมีประเด็นที่จะโต้แย้งคำอุทธรณ์ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพิ่มเติม ให้แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำคำแก้อุทธรณ์ด้วย

ให้พนักงานอัยการจัดทำคำแก้อุทธรณ์ทุกคดีโดยให้เสนอผู้พิจารณาสั่งคดีเพื่อพิจารณา

การดำเนินการในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ให้นำความในส่วนที่ ๓ การพิจารณาดำเนินคดีชั้นศาล มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ การขอพิจารณาคดีใหม่

การขอพิจารณาคดีใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ให้นำความในส่วนที่ ๑ การรับสำนวนและการลงสารบบคดีปกครอง และส่วนที่ ๒ การพิจารณาสั่งคดีในชั้นพนักงานอัยการ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๐ การขอหมายบังคับคดี

เมื่อคดีถึงที่สุดและมีกรณีที่จะต้องบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่ให้ผู้กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง (ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา) ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ตัวความที่พนักงานอัยการได้รับดำเนินคดีให้ และระยะเวลาที่ศาลกำหนดให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามคำบังคับได้ล่วงพ้นไปแล้วปรากฏว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาล ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และให้คัดสำเนาหมายบังคับคดีส่งให้ตัวความและสำนักงานการบังคับคดีหรือสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อดำเนินการบังคับคดีต่อไป

หากมีเหตุที่ต้องเปลี่ยนแปลงการบังคับคดีตามหมายบังคับคดีเดิม ให้แจ้งสำนักงานการบังคับคดีหรือสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดทราบโดยเร็ว

ส่วนที่ ๖ การดำเนินการอื่นๆ เกี่ยวกับสำนวน

ข้อ ๕๑ ค่าธรรมเนียมศาลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

วิธีปฏิบัติในเรื่องเงินค่าธรรมเนียมศาลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีปกครองของพนักงานอัยการให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล อาจแจ้งตัวความให้จัดส่งเงินค่าธรรมเนียมศาลไปชำระต่อศาลปกครองโดยตรง ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ถ้ามี) ให้ตัวความจัดส่งไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดหรือสำนักงานอัยการที่รับผิดชอบเป็นหน่วยเบิกจ่ายให้สำนักงานคดีนั้น เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๕๒ การทำรายงานการคดี

ในการดำเนินคดีทุกครั้ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนบันทึกรายละเอียดของกระบวนการดำเนินคดีพร้อมด้วยเหตุผลให้เพียงพอที่จะทราบได้ว่าในกระบวนการดำเนินคดีแต่ละครั้งได้ดำเนินการเกี่ยวกับคดีไปอย่างไร ถ้าเหตุที่ได้ดำเนินการไปนั้นสมควรจะให้ปรากฏถึงเจตนาในการดำเนินการเพื่อผลใดๆ ให้บันทึกเจตนาขึ้นไว้ให้ปรากฏในรายงานตามแบบ (อ.ก. ๑๓)

ข้อ ๕๓ การเก็บรักษาสำนวน

สำนวนที่มีการดำเนินคดีถึงที่สุด เมื่อได้มีการแจ้งผลคดีแก่ตัวความ การส่งต้นฉบับเอกสารคืน การบังคับคดี และการหักล้างทะเบียนเงินยืมค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี (ถ้ามี) ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจในแบบ (อ.ก. ๔) ว่าสำนวนนั้นควรทำลายหรือควรเก็บรอไว้ต่ออัยการพิเศษฝ่ายภายใน กำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ เพื่อพิจารณาสั่งก่อนส่งเก็บต่อไป

สำนวนที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนได้ส่งหมายบังคับคดีไปยังสำนักงานการบังคับคดี ให้มีคำสั่งให้เก็บรอไว้โดยให้เขียน “ร” ด้วยหมึกสีน้ำเงินตัวโตไว้ที่ปกสำนวน ส่วนสำนวนที่ไม่มีการขอหมายบังคับคดีที่มีคำสั่งให้ทำลายโดยให้เขียน “ผ” ด้วยหมึกสีแดงตัวโตไว้ที่ปกสำนวน

ให้สำนักงานคดีที่เกี่ยวข้องจัดทำสารบัญชียุคสำนวนที่ดำเนินการเสร็จแล้วไว้สองเล่ม เล่มหนึ่งใช้บันทึกสำนวนที่เก็บรอไว้ อีกเล่มหนึ่งใช้บันทึกสำนวนที่ทำลายได้แล้ว โดยให้ปรากฏชื่อพนักงานอัยการผู้ทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๕๔ การเก็บคำพิพากษาหรือคำสั่งและสำนวนไว้เพื่อการศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า ให้จัดเก็บสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดไว้ที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายและสำนักงานอำนวยการของสำนักงานคดี

สำหรับการเก็บสำนวนไว้เพื่อการศึกษา ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนผู้รับผิดชอบเสนออัยการพิเศษฝ่ายพิจารณาสั่งให้มีการจัดเก็บสำนวนตามที่เห็นสมควร แล้วแยกไว้เป็นเรื่องๆ

ข้อ ๕๕ การตรวจทำลายสำนวน

สำนวนคดีที่มีการดำเนินคดีถึงที่สุดและมีคำสั่งให้ทำลายตามข้อ ๕๓ ให้เก็บไว้มีกำหนดห้าปี นับแต่คดีถึงที่สุด แล้วจึงทำการสำรวจเพื่อทำลาย

สำนวนคดีที่มีการดำเนินคดีถึงที่สุดและมีคำสั่งให้เก็บรอไว้ตามข้อ ๕๓ ให้เก็บไว้มีกำหนดสิบปี นับแต่คดีถึงที่สุด แล้วจึงทำการสำรวจเพื่อทำลาย

เมื่อสิ้นปีปฏิทินหนึ่งๆ ให้อัยการพิเศษฝ่ายแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้สำรวจว่าควรจะทำลายสำนวนที่เก็บไว้เรื่องใดบ้าง และให้คณะกรรมการเสนอรายงานขออนุมัติทำลายต่ออัยการพิเศษฝ่าย โดยระบุให้ชัดเจนว่าจะทำลายสำนวนคดีใด เรื่องใด พร้อมด้วยเหตุผลที่ขอทำลาย ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ในสารบบบัญชีคุมสำนวนที่ทำลายด้วย

การทำลายสำนวนให้กระทำโดยการเผาหรือการย่อยทำลาย

ในแต่ละปี ให้อธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้กำหนดการทำลายสำนวนคดี และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้อัยการพิเศษฝ่ายรายงานให้อธิบดีอัยการทราบ

ข้อ ๕๖ การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

เพื่อประโยชน์ในการกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล รวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติงาน ให้ดำเนินการตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ส่วนที่ ๗

การดำเนินคดีเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ

ข้อ ๕๗ การดำเนินคดีเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ

การดำเนินคดีว่าต่างหรือแก้ต่างเกี่ยวกับการบังคับตามคำชี้ขาดหรือการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ให้นำความใน ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒
การดำเนินคดีที่ต้องตั้งต้นที่ศาลปกครองสูงสุด
และการดำเนินการหลังศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี

ข้อ ๕๘ การดำเนินคดีที่ต้องตั้งต้นที่ศาลปกครองสูงสุด

การดำเนินคดีปกครองที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องตั้งต้นยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อได้รับเรื่องขอให้ดำเนินคดีแล้ว ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๙ การดำเนินการหลังจากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี

เมื่อศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนคัดคำพิพากษาหรือคำสั่งเพื่อประกอบสำนวนไว้ทุกเรื่อง และให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นลงในแบบ (อก. ๑๔) ถึงผู้พิจารณาสั่งคดีแล้วแจ้งผลคดีพร้อมสำเนาให้ตัวความทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ให้ส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลปกครองสูงสุดให้สำนักงานอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรับรองสำเนาและอัยการพิเศษฝ่ายเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำส่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงชื่อ ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร
(พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร)
อัยการสูงสุด